

Léta jdou

Fešáci

Jó, když mi bylo dvacet, lidi,
nechtěl bych se vracet do těch let.
Jak já se cítil krásně
a myslel tenkrát, že mi patří svět.

A těch holek, prostě síla,
no každá byla kus.
Štíhlá, něžná jako víla,
tak vodmítnout je zkus.

Tenkrát kytaru jsem brával.
Večer v parku na ni hrával svoje blues.

Léta jdou, přímo letí, kolik dnů je přede mnou.
Kolik nocí bez napětí, které mi snad zůstanou.
Léta jdou, přímo letí, zas můžu klidně spát.
Ať mi ženský dají pokoj, já s kapelou jdu hrát.

Po pár letech se mi zdálo,
tenhle život, že je málo - já chtěl víc.
Představte si, že já blázen
začal hledat čistou lásku bez hranic.

To naučíš se dobře vařit,
pak mandlovat a prát.
Hochu musíš se víc snažit,
mi celou lásku dát.

Tohle slýchával jsem stále, když tam ležela.
Já málem chtěl to vzdát.

Léta jdou, přímo letí, kolik dnů je přede mnou.
Kolik nocí bez napětí, které mi snad zůstanou.
Léta jdou, přímo letí, zas můžu klidně spát.
Ať mi ženský dají pokoj, já s kapelou jdu hrát.

Pak jednou se to stalo,
to ji večer zase bralo vztekání.
Kde se to ve mně vzalo,
já zeptal se proč vždycky přehání.

A pak jsem dostal hroznou ránu,
až přišlo zatmění.
Doktor, ten mně budil k ránu,
dlouho ze spaní.

Já ležel na ARu.
Ji čekalo místo baru vězení.

Léta jdou, přímo letí, kolik dnů je přede mnou.
Kolik nocí bez napětí, které mi snad zůstanou.
Léta jdou, přímo letí, zas můžu klidně spát.
Ať mi ženský dají pokoj, já s kapelou jdu hrát.

Léta jdou, přímo letí, kolik dnů je přede mnou.
Kolik nocí bez napětí, které mi snad zůstanou.
Léta jdou, přímo letí, zas můžu klidně spát.

Ať mi ženský dají pokoj, já s kapelou jdu,
s kapelou jdu hrát.